

رونق تولید

تابلوی سیاسی

انعکاس آخرین تحلیل‌ها و مواضع رسانه‌ها و جریانها

BASIRAT.IR

آموزش تحلیل سیاسی / مذاکره با آمریکا قطعا منتفی است^(۱)

«اینکه حالا باز بعضی زمره شروع کرده‌اند که «در حاشیه‌ی اجلاس مجمع عمومی، ممکن است مذاکره انجام بگیرد»، این به طور قطع منتفی است؛ یعنی معنی ندارد یک چنین چیزی. آنها که آن ظاهرسازها بودند، آن‌جوری عمل کردند با ما؛ اینها که آدم‌های وقیح مُنْهَتْکِ پرروی صریح شمشیر از رو بندند؛ با اینها چه مذاکره‌ای؟ اصلاً معنی ندارد. حالا آقای رئیس‌جمهور که هیچ، وزیر خارجه و عناصر وزارت خارجه هم همین جور؛ هیچ معنی ندارد با اینها مذاکره کردن.» ۹۷/۶/۷

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال ششم / شماره ۸۲۳ / چهارشنبه ۳ مهر ماه ۱۳۹۸

قورباغه چشم‌زرد و کرکس مصری یا...؟!

کیهان: شمایی که حتی نگران انقراض مرغ مگس‌خوار، کرکس کالیفرنیا، گوریل کوهستان، سمندر اندرسون، میمون سیاه کاکل‌دار، کرگدن جاوه‌ای، تیزشاخ عربی، قورباغه درختی چشم‌زرد، لاک‌پشت ماداگاسکار، کرکس مصری، پلنگ برفی و یک دوجین دیگر پرنده و چرنده و خزنده هستید، «چطور رویتان می‌شود» چشم خود را به روی کشتار دوستان من ببندید؟ وقتی هر ۱۰ دقیقه یک کودک یمنی جان می‌دهد، چطور رویتان می‌شود که از حقوق بشر و کودکان بگویید؟

اما جهان بی‌عارت‌تر و سران آن گستاخ‌تر از این حرفها هستند. نفت سیاه عربستان رنگین‌تر از خون کودکان یمنی است. آنها می‌توانند کودکان یمنی را بکشند اما یمنی‌ها حق ندارند و نباید به تاسیسات نفتی عربستان نگاه چپ کنند. کارشناسان غربی گفته‌اند حمله به آرامکو آلودگی زیست محیطی داشته است! ریختن خون یمنی‌ها البته مشکلی برای محیط زیست ندارد. فروردین سال گذشته وقتی فلسطینی‌ها در غزه برای در امان ماندن از گلوله تک‌تیراندازان رژیم وحشی و کودک‌کش اسرائیل، لاستیک آتش می‌زدند، سخنگوی دولت نتانیاهاو گفت: سوزاندن لاستیک‌ها باعث انتشار سموم و آلاینده‌ها شده و باعث فاجعه محیط‌زیستی می‌شود!

آقای ظریف وزیر امور خارجه کشورمان در نیویورک گفته است شاخه زیتون روی میز است. آقای ظریف! ترامپ و ماکرون و جانسون زبان شاخه زیتون را می‌فهمند؟! سه کشور اروپایی طرف قرارداد ایران در برجام بیانیه رسمی داده و در قضیه حمله به آرامکو، ایران را متهم کرده‌اند. طبق کدام سند و مدرک؟ هیچ! همان‌هایی که در جنایت جنگی یمن دست دارند و دستشان که نه، کل هیکلشان آغشته به خون یمنی‌هاست، با کمال وقاحت می‌گویند ایران باید درباره ثبات در منطقه مذاکره کند. از نظر آنها ثبات یعنی مردم مظلوم منطقه دست خود را بالا ببرند و پذیرای بمب‌های اهدایی آنان باشند. این یعنی ثبات! اما اگر کسی در برابر تجاوز از خود دفاع کرد و زیر بار حرف مفت و زور نرفت، عامل بی‌ثباتی است و باید محاکمه شود.

امروز قرار است رئیس‌جمهور کشورمان در سازمان ملل سخنرانی کند. آقای روحانی باید بپرسد شمایی که حتی به یک مورد از تعهدات قبلی خود عمل نکردید، چطور رویتان می‌شود از مذاکره و توافق جدید حرف بزنید؟ شمایی که عامل اصلی جنایت و ناامنی در منطقه هستید، چطور رویتان می‌شود از امنیت و ثبات دم بزنید؟ این روزها سالروز آغاز جنگ تحمیلی هشت ساله است. هنوز زنده‌اند پدران و مادرانی که چشم انتظار خبری، پلاکی، تکه استخوانی از جگرگوشه خود هستند. مردم ایران فراموش نکرده‌اند چه کسی صدام را تا بن دندان مسلح کرد و به جان ملت ایران انداختند. اگر آن روز هم چشم امید ملت ایران به کمک و پادرمیانی شما بود که نه از تاک نشان می‌ماند نه از تاک‌نشان.

تاکتیک مرگ و تب!

خراسان: قبل از هر چیز باید اذعان کرد که این بیانیه تفاوت‌های آشکاری با مواضع پیشین سه کشور اروپایی دارد. اولاً سه کشور اروپایی تا امروز هر بار درباره ایران سخن می‌گفتند، بر «ادامه برجام» تأکید می‌کردند و هر گونه مذاکره جدید درباره مسائل هسته ای را به بعد از پایان توافق هسته ای موکول می‌کردند، اما در این بیانیه از ایران خواسته شده به مذاکرات جدید هسته ای و موشکی تن دهد. ثانیاً همین کشورها تا دیروز از اتهام زنی به ایران در ماجرای آرامکو خودداری می‌کردند و حتی در آخرین موضع‌گیری امانوئل ماکرون رئیس‌جمهور فرانسه ظهر دوشنبه در واکنش به اتهام زنی نخست‌وزیر انگلیس تأکید کرد که نباید برای پیدا کردن مقصر حادثه آرامکو عجله کرد. این که چه اتفاقی رخ داده که موضع فرانسه از ظهر دوشنبه تا دوشنبه شب تغییر می‌یابد، چندان روشن نیست.

اما این تغییر موضع ناگهانی را باید در دو عرصه تحولات داخلی این کشورها و سیاست بین‌المللی آن‌ها جست‌وجو کرد. علت رفتار انگلیس چندان پنهان نیست؛ بوریس جانسون نخست‌وزیر انگلیس که به شدت در ماجرای برگزیت در محاصره گرفتار شده است، سعی دارد طرح خود را برای برگزیت سخت‌اجرای کند و بانعقاد یک توافق تجاری با آمریکا از تبعات وخیم اقتصادی و سیاسی آن برای بریتانیا بکاهد بنابراین برای جلب نظر ترامپ حاضر است بر سر مواضع قبلی لندن درباره برجام معامله کند. این توافق اقتصادی در سخنرانی ترامپ هم مورد اشاره قرار گرفت و مشخص است که بوریس جانسون مجبور است برای رسیدن به این توافق، امتیازاتی به ترامپ بدهد. ضمن این که انگلیس همواره در سیاست خارجی خود نوعی همگرایی با آمریکا داشته و به نظر می‌رسد این همگرایی که در مواردی همچون برجام وجود نداشت، در حال بازگشت به حالت اولیه است. اما درباره فرانسه و آلمان نمی‌توان به این صراحت قضاوت کرد. چند فرض را می‌توان درخصوص این چرخش متصور بود:

نخست این که سه کشور اروپایی از بازگشت ایران به قبل از مرحله کاهش تعهدات، مأیوس شده‌اند و در یک «تصمیم راهبردی» بنا دارند روند به اصطلاح مماشات با ایران را پایان دهند و از این به بعد به طور علنی و کامل در زمین آمریکا بازی کنند. اما در یک تحلیل دیگر می‌توان این تصمیم اروپایی‌ها را «تاکتیکی» ارزیابی کرد. وزیران خارجه ۴+۱ و ظریف امروز چهارشنبه در نیویورک با یکدیگر دیدار و درباره کاهش تعهدات هسته‌ای ایران و وضعیت اسفبار رفع تحریم‌های قبلی و تحریم‌های جدید آمریکا گفت و گو می‌کنند. براساس این تحلیل سه کشور اروپایی با این بیانیه شدیدالحن علیه ایران، سعی دارند دست خود را در این گفت و گوها پر کنند.

بر این‌ها فرضیه بدبینانه‌تر درباره اقدامات آینده آن‌ها، برگرداندن تحریم‌ها به شورای امنیت و استفاده از سازوکار ماشه است که هر چند با وجود ساختار معیوب برجام در این بخش، ممانعت چین و روسیه نمی‌تواند اثری داشته باشد و تحریم‌ها به صورت خودکار باز می‌گردد، اما در عمل به دلیل اثرگذاری حداکثری این تحریم‌ها و اشباع فضای جهانی، تغییر چندانی رخ نمی‌دهد.

تبعات استقراض ۱۵ میلیارد دلاری

جهان نیوز: پیشنهاد فرانسه و کشورهای اروپایی به ایران در قالب خط اعتبار ۱۵ میلیارد دلاری و در قبال عملی نشدن گام سوم خروج از برجام توسط ایران، در آینده بسیار نزدیک ایران را به کشوری بدهکار در دنیا تبدیل خواهد کرد. این در حالی است که مسئولین کشورمان باید تمام تلاش خود را بکنند تا با مذاکره و دیپلماسی منطقی با کشورهای اروپایی دوباره امتیازاتی از جمله فروش نفت و آزادسازی تبادلات مالی را که در قالب برجام به ایران داده شد به دست آورند.

چون همه تحریم‌ها علیه ایران ظالمانه است کشورهای مقابل باید بدانند ایران به دنبال دور زدن تحریم‌ها نیست بلکه می‌خواهد اقدامات موثری برای بی‌اثر کردن تحریم‌ها انجام دهد. کما این‌که در این زمینه موفق عمل کرده‌ایم. به عنوان مثال در تحریم‌های نفتی، ایران باید به سمت توسعه فرآورده‌های نفتی برود نه این‌که با هر روشی بخواهد تحریم‌ها را دور بزند و نفت خام خود را به فروش برساند که تجلیگاه واقعی این امر در پالایشگاه ستاره خلیج فارس بود. با این وجود به نظر می‌رسد اروپاییان مثل تجارب متعدد گذشته در وعده‌های خود صادق نباشند چون با قبول نکردن خرید نفت از ایران درصدد بدهکار کردن ایران هستند آن هم به قیمت منت گذاشتن بر ایران. این در حالی است که در آینده خودشان سود سرشاری از این خط اعتباری ۱۵ میلیارد دلاری خواهند برد و به نوعی گشایش این خط اعتباری مزیتی برای شرکت‌های اروپایی محسوب می‌شود نه شرکت‌های ایرانی، چون کشورمان بدون پیش‌شرط باید کالاهای بعضاً غیرضروری آنها را خریداری نماید.

مسئولین کشورمان نباید گام سوم خروج از توافق‌نامه برجام را صرفاً منوط به افزایش تحقیق و توسعه و پژوهشی در زمینه هسته‌ای می‌کردند، بلکه باید با غنی‌سازی ۲۰ درصدی اورانیوم، اروپاییان را وادار به پذیرش خواسته‌هایمان می‌کردند. چون اگر در برابر ظالم کرنش نشان دهی بدون شک باید منتظر ظلم‌های بعدی از سوی آنها باشی، در غیر این صورت اروپاییان از مواضع خود عقب‌نشینی می‌کردند. ایران به این وام اروپایی هیچ نیازی ندارد، اگر اروپاییان صادق هستند باید تلاش کنند تحریم‌های نفتی ایران برداشته شود، چون در حال حاضر موضوع ۱۵ میلیارد دلار را مطرح می‌کنند ولی در آینده این عدد را هم احتمال دارد به یک یا دو میلیارد دلار تقلیل دهند. بنابراین به نظر می‌رسد منوط کردن پذیرش خط اعتباری ۱۵ میلیارد دلاری به لغو تمام تحریم‌های نفتی، کوچک‌ترین کاری است که مسئولین کشورمان در برابر خواسته‌های به ناحق کشورهای اروپایی کرده‌اند.

جایگاه مجلس را خرج هیچکس نکنیم...

الف: علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی در نطق پیش از دستور روز سه شنبه در دفاع از نمایندگان مجلس سخنرانی نسبتاً مفصلی انجام داد. لاریجانی در سخنرانی خود نسبت به انتقادات صورت گرفته به برخی از نمایندگان در خبرگزاری‌ها و صدا و سیما اعتراض داشت. بخشی از صحبت‌های رئیس مجلس درباره ماجرای پروانه سلحشوری است که رئیس مجلس بدون اشاره به ماجرا و نام بردن از وی نسبت به انتشار شایعه برادرزاده ماسازور ایراد و انتقاد داشتند که بدون شک سخنی معقول و منطقی است و هیچ فردی حق تهمت‌زدن به هیچ‌کسی را ندارد و انتظار می‌رود نهادهای امنیتی و قضائی افرادی را که این شایعه را مطرح کردند شناسایی و با آنها برخورد کنند.

اما از لاریجانی انتظار می‌رود به عنوان رئیس مجلس شورای اسلامی نسبت به سخنان این نماینده مجلس که خواستار شورش و حضور مردم در خیابان‌ها شده بود نیز واکنش نشان می‌داد. آیا آقای لاریجانی با سخنان نماینده مجلس موافق است؟ آیا این توقع از نماینده مجلس که بر اساس همان سازوکارهای مردم‌سالاری که به او فرصت داده در آن جایگاه قرار گیرد خواهان اصلاحات شود نیز خواسته زیادی است؟ چرا رییس مجلس انتظار دارد اهمیت و حساسیت شرایط کنونی را صرفاً رسانه‌ها و صدا و سیما درک کنند و آیا نباید از نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز چنین انتظاری داشت؟ آیا اگر فرد دیگری خواهان شورش و اعتراضات خیابانی شده بود نیز این چنین از وی حمایت می‌شد؟

لاریجانی در این نطق از کمیسیون اصل نود مجلس خواسته به این مسائل رسیدگی کند. اما مهم‌تر از همه چیز روال همیشگی لاریجانی و مجلس در دفاع از نمایندگان است. دفاع ایشان از نمایندگان مجلس شورای اسلامی مسبوق به سابقه است و حداقل در ماجرای محمدباسط درازهی و دو نماینده‌ای که بدلیل فساد دستگیر شدند و اخیراً در کیفرخواست

محاکمه مدیران سایپا به نام آنها اشاره شده نیز هویدا شده بود. در ماجرای محمد عزیزی و فریدون احمدی چرا مجلس شورای اسلامی و هیات نظارت اینگونه از دو نماینده ای که متهم هستند حمایت کرده است؟ آیا تلاش برای تبرئه این افراد صحیح است. گویی اراده ای وجود دارد که نمایندگان فراتر از مردم عادی به تصویر درآیند و آنها غیرقابل پاسخگو نشان داده شوند. در صورتی که نمایندگان به صراحت قانون اساسی صرفاً در اعلام مواضع و دیدگاه های خود در چارچوب وظایف نمایندگی مصونیت دارند.

بنابراین باید یادآور شد جایگاه مجلس را نه رسانه و خبرگزاری ها بلکه عده اندکی از نمایندگان تخریب کرده اند که در قالب و چارچوب وظایف نمایندگی خود عمل نمی کنند. همچنین تشکیل سریع جلسات غیرعلنی، حمایت های تمام قد و بدون دلیل از نمایندگان متهم، سوء استفاده برخی نمایندگان از شرایط نامناسب موجود و ... در مجلس دهم نیز به این امر کمک می کند. بدون شک اگر خود مجلس با نمایندگان متخلف برخورد می کرد آیا چنین وضعیتی پیش می آمد؟ اگر این اتفاق رخ داده بود جایگاه مجلس در نزد مردم و ساختار تصمیم گیری ارتقا می یافت و در راس امور قرار می گرفت اما وقتی هیات نظارت آن چنان که توقع است برخورد نمی کند بواسطه چند نماینده کل جایگاه مجلس ضربه می خورد.

برد ترامپ، برد ما نیست

صبح نو: حرکت اول از جانب روحانی در راستای سفر نیویورک، اعلام آمادگی برای دیدار با هر مقام سیاسی بود. استنباطی که از این سخن شده بود، اشتیاق برای دیدار با ترامپ بود. گرچه او روز بعد سخنش را وارونه کرد ولی حرف اول، حرف اصلی بود. سخن او پاسخ مثبتی به نقشه راه مکرون بود که با دیدار ترامپ- روحانی آغاز می شود. سخن او موازی با مذاکرات پشت پرده برای افتتاح خط اعتباری و مذاکرات منطقه ای و برجام بیان شد. این شاید از معدود فرصت های روحانی برای احیای برجام و تبدیل سیاست خارجی به سرمایه ای برای سیاست داخلی است. از همین رو مأموریت ظریف پیچیده و دشوار است. در این میان اما رویکرد سه کشور اروپایی منافقانه و غیرمسئولانه است. اکنون که ایران گام به گام از تعهدات برجامی می کاهد و در منطقه قدرتمند است و از شوک اقتصادی عبور کرده، اعتماد به ترامپ و مکرون منطقی نیست. ترامپ آن کسی نیست که در برد خود، بردی هم برای ایران قائل باشد. او از برد خود باخت ایران را می خواهد. اعتماد به چنین فردی با توجه به شرایط امروز ایران، منطقی نیست و فقط زمانی می توان وارد یک مذاکره شد که ترامپ به برجام بازگردد و تحریم های هسته ای را لغو کند.

